

Barbara
Vujanović

Vesna Barbić (1925.–2017.)

U nedjelju 12. veljače 2017., u 93. godini života preminula je Vesna Barbić (Zagreb, 1925.), povjesničarka umjetnosti iznimno plodne karijere, koja je posebno bila određena proučavanjem opusa Ivana Meštrovića. Nadasve je zadužila zagrebački muzej Atelijer Meštrović, to jest Muzeje Ivana Meštrovića, instituciju u čije je temelje ugradila sav svoj profesionalni mar i interes za hrvatskog kipara.

Vesna Barbić diplomirala je 1951. godine povijest umjetnosti na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Prvo radno mjesto bilo joj je u arhivu Muzeja za umjetnost i obrt u Zagrebu, gdje je počela raditi još kao apsolvantica, a u srpnju iste godine prešla je u Umjetničku galeriju Dubrovnik na mjesto kustosa i v.d. ravnateljice. Godine 1955. postala je prva ravnateljica tek osnovane Galerije suvremene umjetnosti, današnjega zagrebačkog Muzeja suvremene umjetnosti. Ostatak radnog vijeka provela je u Atelijeru Meštrović, u kojem je bila zaposlena od 1960. godine pa sve do odlaska u mirovinu. Karijeru je završila u zvanju muzejske savjetnice.

Za svoj rad odlikovana je Priznanjem grada Zagreba, potom Nagradom Hrvatskoga muzejskog društva "Pavao Ritter Vitezović", a za životno djelo i odličjem Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića.

Kao prva voditeljica i kustosica Atelijera Meštrović najveći dio svoje bogate i ugledne karijere Vesna Barbić posvetila je

izučavanju, zaštiti i promociji Meštrovićeve baštine. Transformiravši u suradnji s Miroslavom Begovićem, Edom Kovačićem i Vojtjehom Delfinom nekadašnji dom i radni prostor u muzejsku ustanovu, čiji stalni postav i danas fascinira svojom aktualnošću, te formiravši arhivske i dokumentarne fondove te ustanove, utemeljila je polazište za sva buduća istraživanja, kako u Hrvatskoj tako i u svijetu.

Kao rijetko koji *meštrovićijanac*, Vesna Barbić je jednako suvereno

obrađivala Meštrovićev kiparski, crtački i arhitektonski opus, kao i opuse njegovih suvremenika, poput Joze Kljakovića ili Grge Antunca. Njezina zavidna bibliografija posvećena Meštroviću nezaobilazna je referenca svim istraživačima. Osobnim kontaktom s kiparom i njegovom obitelji, gradila je spone između Meštrovića i njegove domovine, između prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.

Također, stručno je pomagala srodne ustanove – Gradski muzej u Drnišu i Spomen galeriju “Ivan Meštrović” u Vrpolju. Ipak, njezin rad u i na Atelijeru Meštrović zauvijek je obilježio sve djelatnike muzeja, one koji su radili s njom te one koji su došli nakon nje. Od naših prvih dana, osim upijanja znanja o samom kiparu, upijali smo sjećanja na profesoricu Barbić, kako su je, s puno dragosti, zvali njezini kolege. Svi su isticali njezinu visoku profesionalnu etiku, na koju će uostalom zauvijek upućivati njezina

djela. Ali ono po čemu je pamte njezini suradnici su ponajprije toplina, ljubaznost i iskren odnos prema svim djelatnicima. Primjerice, posebno je naglašavala ulogu tehničkog osoblja u muzejima o kojemu nitko ne piše u publikacijama, o kojemu nitko ne govori na otvaranjima izložaba, a važan su segment u svakodnevnom radu, osobito pri postavljanju izložaba.

Vesna Barbić bila je nesebična u dijeljenju svoga širokog i dubokog znanja, a s posebnim je zanimanjem pratila djelovanje muzeja kojeg je ustanovila. Radovali su je susreti sa starijim kolegama, ali i s mladima, koji su u njoj vidjeli svoj veliki uzor i zalog muzejskog i istraživačkog rada. Baš kao što je Vesna Barbić posvetila svoju kreativnu energiju i predani rad Ivanu Meštroviću, tako je i naša zadaća da u svojem daljnjem djelovanju nastavljamo njezinu tradiciju te da i budućim generacijama prenesemo sjećanje na ovu iznimnu i nadasve omiljenu kolegicu. x